

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 2-giej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miesiącu i na prosięni **5 Mk.**

Bisna Redakcji i Administracji ul. Podwale 3. — Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa ul. Czarneckiego 12. Pojedyncze numery do nabycia w Ekspedycji ul. Czarneckiego 12, w biurze dzienników **S. Sokolowski i Ska Jagiellońska 7**, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P. K. O. Nr. 141.690.

Telefon Redakcji Nr. 192. — Telefon Administracji 78.

PRENUMERATAI

we Lwowie bez dostawy	120— Mk.
we Lwowie z dostawą, z przesyłką pocztową w Polsce	90— Mk.
z przesyłką pocztową w innych państwach	120— Mk.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, ul. Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokolowski i Ska, ul. Jagiellońska 7.

„Przewodnik naukowy i literacki” kwartalnik. Prenumerata za sześć miesięcy 40 Mk., rocznie 160 Mk.

Listy i przesyłki rękopisów należy przysyłać do Redakcji „Przewodnik” pod adresem: Lwów, ul. Wałowa 1. 31, I. piętro (nad mezaninem).

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Generalny Delegat Rządu zamianował oficjalanta kancelaryjnego Jana Koguta kancelistą w XI. stopniu służbowym.

Wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli Państwa zamianował dnia 27 maja 1921 inż. Edmunda Elstera, inż. Stanisława Tarchalskiego i emer. radę magistratu m. Lwowa Wincentego Samolewicz na urząd starszego kontrolora Lwowskiej Izby Kontroli Państwa z uposażeniem według kategorii VI. etatu płac.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował oficjalanta kancelaryjnego Bazylego Rakoczego w Bolechowie i kancelistę Jana Maksymowicza w Winnikach, starszymi oficjalantami kancelaryjnymi w dotychczasowych miejscach służbowych.

Prezydent Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie zamianował oficjalantami pocztowymi w X. kl. rangi następujących asystentów pocztowych: Bronisława Świtalskiego, Marję Jakubowską, Stefanię Iwanowską, Kazimierza Włodzika, Jana Wysockiego, Anielę Konkol, Stanisławę Węgrzynowską, Stanisława Boczara, Kazimierza Utziga, Franciszka Cilińskiego, Teofila Danefeldta, Władysława Fintowskiego, Albina Webera, Juliana Bruskiego, Józefa Wielosika, Włodzimierza Tcffiana, Tomasza Ziomka, Jakóba Klara, Tytusa Kołodzieja, Adolfa Schoppa, Leona Studenckiego, Stanisława Galkiewicza, Władysława Żychowicza, Kazimierza Bandera, Wincentego Krzyżaka, Antoniego Knurowskiego,

Michała Dudę, Janinę Dąbrowską, Franciszka Bardo, Bazylego Hilla, Wojciecha Skiubińskiego, Bonifacego Durkalca, Antoniego Romanowskiego, Romana Szmata, Józefa Idzińskiego, Stefanję Pabisową, Marję Bruckner, Sabinę Girzbowską, Stanisława Gogolewskiego, Aleksandra Nowickiego, Bronisławę Jadas, Antoniego Mańczukowskiego, Helenę z Czerwińskich Jarominową, Józefa Mazura, Bazylego Arcneca, Władysława Białą, Józefa Wierzbickiego, Wiktora Babiaka, Henryka Jagodzińskiego, Adolfinę Wysocką, Wiktorję Blicharską, Marcina Orziska, Franciszka Kosydarskiego, Aleksandra Hładego, Helenę Przesówną, Annę Podgórną, Helenę Komarnicką, Michała Mercalo, Kazimierza Piławskiego, Władysława Kielbusiewicza, Józefa Głuskiego, Jana Zawilkowskiego, Franciszka Ziebińskiego, Józefa Fklasza, Emilię Kupszykiewicz, Ewę Błotnicką, Józefę Tysszkiewicz, Ludmiłę Gładzińską, Romualda Jurezyńskiego, Leona Opiola, Jana Wilińskiego, Stanisława Wasiewicza, Berischa Ehbremworta, Stefanię Daszyńską, Michała Pasternaka, Helenę Chobrzyńską, Stanisława Zaworę, Jadwigę Bilor, Lubinę Mikolę, Jerzego Hsanulę, Wiktora Cieplicka, Jana Rysiewicza, Ludwika Sieradzkiego, Zofję Popiel, Maksymilianę Heimauna, Zofję Nider, Aleksandra Geyera, Kazimierę Boguniewicz, Kazimierę Mecensiffy, Tomasza Dżiduszko, Józefa Niedźwieckiego, Sylwestra Cichockiego, Władysława Bajera, Jana Czechowskiego, Walentego Głuszczyka, Chaima Liebergalla, Adama Dyba, Helenę Piskorza, Bronisławę Krzyszkowskiego, Fryderykę Wyrzykowską, Marję Palucha, Mieczysława Mesner, Feliksa Miliana, Franciszka Kupczyka, Zygmunta Nowińskiego, Leontynę Piątkowską, Marję Kozaka, Helenę Holinka, Marję Pruszyńską, Józefa Szypowskiego, Feliksa Głogoszewskiego, Karola Marcinka, Helenę Grudziń-

ską, Marjana Iwanickiego, Piotra Sosialuka, Emmę Pado, Kazimierza Grysówkę, Jana Orleckiego, Mikołaja Bernharda, Jadwigę Arkusiewicz, Franciszka Zawadzkiego, Eisiga Birkenfeldta, Józefa Nykiela, Izraela Melera, Mieczysława Cyconia recte Danckiego, Jana Roszka, Paulinę Zaleską i Józefa Ustyńskiego.

Prezydent dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie zamianował oficjalantami pocztowymi w X klasie rangi następujących asystentów pocztowych:

Romana Rudnickiego, Władysława Romana, Józefę Zabagło, Władysława Łodziana, Filipa Rolanda, Adama Tarnawskiego, Piotra Parę, Sylwestra Marnika, Stanisławę Lewkowicz, Wiktorję Ryrenównę, Emila Ruppą, Stefanię Głatty, Marję Sałkowską, Marję Holzer, Jadwigę Szechińską, Czesława Piskorza, Adama Białowąsa, Eugeniusza Wójcika, Michała Nowakowskiego, Michała Malawskiego, Marję Kotowicz, Witolda Baziaka, Władysława Borysowskiego, Annę Freudlichównę, Władysława Szuszkiewicza, Marcina Gładysza, Ignacego Wiśniewskiego, Karola Neciuka, Marcina Brachtla, Michała Partykę, Stanisława Rogala, Romana Jaskiewicza, Marję Buchwald, Franciszka Freya, Janinę Białkowską, Herza Falbera, Franciszkę Piotrowicz, Marję Zajac, Jana Kozłowskiego, Ignacego Hubera, Marka Lewickiego, Marję Keutel, Władysława Koczwarę, Albinę Hawlat, Józefa Szumnego, Józefa Repetowicza, Ludwikę Niedźwiedz, Zofję Spiegel, Mieczysława Wróbla, Marję Becker, Izydora Freunda, Marję Jamrogiewicz, Stanisława Srokę, Helenę Hłady, Marjanę Orlecką, Tadeusza Wójcika, Abrahama Heschelasa, Izaka Benzona, Józefa Paradę, Jana Zabeckiego, Marję Kret, Eleonorę Kwietnicką, Józefa Antora, Karola Tabisza, Rudolfa Steinmetza, Jana

Zbrackiego, Jadwigę Hillich zam. Grudzińską, Felicję Borowską, Tomasza Czupeka, Jana Czecha, Stefana Heuera, Marjana Janiszewskiego, Marję Kamińską, Helenę Terklównę, Helenę Klus, Tomasza Grubiaka, Władysława Machaja, Stanisława Sobeka, Stefanię Fritze, Stanisława Kozła, Michała Ziegelheima, Kornela Berutkiewicza, Władysława Wolańskiego, Stanisławę Seidler-Wisłańską, Marję Janicką, Annę Dobrzańską, Annę Kasparet, Ewę Thulie, Bronisława Osucha, Stefanię Hazik, Henryka Bernadiuka, Józefa Srokę, Michała Wałdzińskiego, Rudolfa Kramna, Tadeusza Krzyżanowskiego, Antoniego Sandurskiego, Stefana Karabina, Józefa Adamczyka, Stanisława Peteckiego, Wilhelma Kromera, Artura Krawczyka, Józefa Jasnocha, Mieczysława Szelińskiego, Marję Buczek, Helenę Saraczyńską, Jana Hnatyka, Kazimierę Kielbińską, Władysława Sienkiewicza, Chaima Lande, Stanisławę Proczkowską, Wandę Chruszczewską, Stanisława Hospodareckiego.

Prezydent dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie zamianował b. ekspedjentką pocztową Teofilę Kuczerepa zam. Cilińską, prowizorycznym asystentem pocztowym w XI. stopniu w Radomyślu wielkim.

Prezydent małopolskiej dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie zamianował: a) oficjalantów mechaników: Wacława Duskara, Jana Romaniszyna i Michała Romaszewskiego, starszymi oficjalantami 2 klasy mechanikami, b) asystentów mechaników: Romualda Desage, Leona Stefanowa, Stanisława Śliwińskiego, Franciszka Jochmana, Bronisława Ullmana, Wincentego Głowackiego i Józefa Hübla, oficjalantami mechanikami, c) praktykantów mechaników: Jana Dehege i Władysława Dudka, asystentami mechanikami.

Helena K.

4)

Mezczyzna i Kobieta.

Obrazek z czasów wojny rosyjsko-japońskiej.

(Ciąg dalszy)

Zaczęła się powieść. Chodząc szybko po pokoju, chwilami siadając obok żony, wpatrzonyj w swe ręce, leżące na kolanach, Witold opowiadał. Życie obozowe, trudy, niewygody, wysłanie na front daleki, oddalenie od swoich, tęsknota za żoną i domem, udział w paru bitwach, zdenerwowanie; — to wstęp.

Potem przyszła rana w nodze, szpital, operacja, narkoza, gorączka i t. d. i t. d. — i tu występuje siostra Agata. Jakaż ona była troskliwa, jak dniem i nocą go pielęgnowała, opatrywała ranę, słała łóżko, pocieszała! Nie byłby człowiekiem, gdyby nie czuł wdzięczności za to wszystko. A gdy przyszła rekonwalescencja, gdy słaby i rozdrażniony, tak bardzo potrzebował czulej opieki, przynosiła kwiaty, czytała gazety, rozmawiała, prowadziła na spacer. Okazywał jej wdzięczność i cześć. Nie jego było winą, że ona to wzięła za miłość i sama się zakochała. Odcięcie od świata, brak wiadomości od żony, (listy przepadały?), osabianie i ta serdecznie oddana dusza — oto warunki, które spowodowały romans, przemijający, naturalnie. Przyznaje, że zbłądził, ale każdy inny zbłądziłby także i żona powinna to wyrozu-

mieć. Miłość dla żony nie przez to nie ucierpiała. Dlaczego zataił, że był żonaty? Mój Boże! na to trudno odpowiedzieć, trochę z lekkomyślności, dla zabawy, a potem, no, potem, dla oszczędzenia siostrze przykrości.

Gdyby żona była przyjechała, byłby się jakoś z Agatą rozstał, wyperswadował jej, byłby się pewno przyznał w końcu, że ma żonę, słowem: ułożyłby był wszystko dobrze i spokojnie. Żona zawiąła, spowodowała skandal, sobie sprawiła przykrość, jemu kłopot a siostrze upokorzenie.

Ale — stało się! Andziu, przepraszam Cię za wszystko i — proszę — zapomnijmy o tem!

P. Anna milczała. Uderzył wnią piórunk i ogłuszył. Bezwiednie tuliła się do kanapy, szukając oparcia i ogrzania, gdyż dreszcz nia wstrząsał.

Witold spojrział na nią i przeraził go widok jej zgnębienia. W nagłym poczuciu swej winy i jej krzywdy, usiadł przy niej i głowę złożył na jej kolanach, szepcząc z cicha: „Andziu, Andziu, uspokój się, proszę cię! Jestem niegodziwiec, wiem o tem, ale daruj mi! Ja Cię bardzo kocham i z duszy Cię przepraszam. Andziu moja!”

P. Anna popatrzyła na niego, jak ze snu zbudzona. I nazle stała się rzecz dziwna: zabolalo ją jego upokorzenie. Taka jest natura kobiety. Dziedzicznie przyzwyczajona do ulegania mezczyźnie, znieść nie może jego słabości, uczuwając ją, jakby własne poniżenie. Zresztą: bóstwo stawia się zawsze na piedestale, by mózdz w górę na nie patrzeć. Bożek stracony przestaje być czczonym.

P. Anna chyliła się nagle i kładąc

drzącą jeszcze rękę na jego jasnych włosach, szepnęła: „Wstań, Witoldzie. Zapomnijmy o tem. Ja nie będę pamiętała. Popatrz na mnie!”

Witold podniósł głowę, ucałował jej obie ręce, potem, biorąc ją w objęcia, mówił: — Kocham Cię, Andziu! Wierz mi, że tamto było szale. Zapomnij!

Całował ją, gładził jej włosy, uśmiechał się — a gdy zauważył, że żona trochę silniejsza, uspokojony wstał, poprawił czuprynę, obciągnął kamizelkę i już swobodniej zawołał:

— No, Bogu dzięki! Czujesz się lepiej? Darujesz mi? Więc już zgoda?

— „Taak” — z wysiłkiem odpowiedziała p. Anna i dodała: „chciałabym wracać!”

— „Naturalnie. Jutro jedziemy do Mamy”.

— „A co będzie — z tą panną?” zapytała nieśmiało, z wahaniem.

— „Ach — tłumiąc zniecierpliwienie, odparł Witold — załatwię to. To moja rzecz. Dziś ją pożegnaj. Rozumiesz, że to nie tak łatwo — ale załatwię to. Mam nadzieję, że się to da zrobić spokojnie. Ona ustąpi!”

P. Anna podniosła na męża oczy. Oto dwie kobiety cierpią przez niego, a on trochę się pokłopotuje, trochę naniecierpliwie, wyzna swą winę i ani chwili nie będzie wątpił, że naprawił wszystko i że wszystko w porządku! — Myśli ta może nie skrytalizowały się w jej mózgu zupełnie jasno. — na spokojne rozmyślanie zbyt była jeszcze wzburzona ale coś podobnego wyczuwała podświadomie, bo smutek jakiś ogromny rozlał

się na jej twarzy, gdy wstawala, tłumiąc westchnienie. Trudno! Trzeba się pogodzić, z tem, co jest. Byle do domu wrócić jak najprędzej! Podeszła do męża: „Dobrze. — Wracajmy na wieś, tam odpoczniecie. Tam tak ciecho i dobrze! Zapomniemy o — wojnie, zakończyła z pozornym, czy wymuszonym spokojem. — Witold znów żonę ucałował, uściskał jej ręce, pogłodził jej śliczne włosy, szepcząc: „Moja — droga!”, poczem wysłał do siostry Agaty następującą kartkę: „Przepraszam za wszystko. Jutro rano wyjaśnię. W.” — Rano wybrał się do niej zaraz. Po długiej wizycie, oznajmił żonie; „Załatwione. Dobra kobieta. Zrozumiała wszystko — wyjeżdża zaraz. Trochę płakała”. P. Anna wysłuchała w milczeniu tej relacji. Czula się niesłychanie zmęczoną, marzyła o spoczynku i tylko chęć przyspieszenia wyjazdu dodała jej siłę do zbierania drobiazgów podróżnych. Byle wyjechać, byle być jak najdalej od tego obmierzłego hotelu! — Witold był chmurny, nieswój i również z pośpiechem wybierał się w drogę, choć z innych, niż żona powodów. Bolała go trochę głowa, a przytem nie wiedział dobrze jak się ma zachować między tymi dwoma kobietami. Był onieśmielony a w skutek tego zły i rad był jak najprędzej wyjść z tego niejasnego położenia. Oboje z westchnieniem ulgi wyjechali przed południem z hotelu.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Adolf Spatz rządowo upoważniony cywilny geometra z siedzibą w Łancucie złożył przepisaną przysięgę dnia 13 maja 1921.

Na mocy § 7a. ustawy z dnia 5 maja 1869 Nr. 66 Dz. pr. p. zakazuje się rozszerzania na małopolskim obszarze administracyjnym czasopisma *Nasza Prawda* wychodzącego w Wiedniu a zarazem odbiera się temu czasopismu debet pocztowy, ponieważ jako organ komunistycznej partii ukraińskiej Galicji wschodniej propaguje hasła komunistyczne, podburzając ponadto proletarijat polski do gwałtownego obalenia ustalonego przez konstytucję ustroju państwowego i społecznego w Polsce, oraz rozsiewa tendencyjnie świadomie fałszywe wieści o rządach polskich w celu podburzania ludności ukraińskiej przeciwko narodowi polskiemu.

Z Prezydium Namiestnictwa.

Na mocy § 7a. ustawy z dnia 5 maja 1869 Nr. 66 Dz. pr. p. zakazuje się rozszerzania na małopolskim obszarze administracyjnym dwutygodnika *Jedyns* wiadomości wszechświatowego żydowskiego socjalistycznego związku robotniczego posiej sjon wychodzącego w Wiedniu w języku żydowskim i zarazem odbiera się temu dwutygodnikowi debet pocztowy, ponieważ występuje wrogo przeciw Państwu Polskiemu, tendencyjnie rozsiewa świadomie fałszywe wiadomości o rzekomych pogromach w Polsce, oraz prowadzi agitację za gwałtownym obaleniem ustanowionego przez konstytucję ustroju społecznego w Polsce.

Z Prezydium Namiestnictwa.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 kwietnia 1921 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 320) w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 20 stycznia 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 44) o obywatelstwie Państwa Polskiego.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 44) postanawiam, co następuje:

§ 1. Art. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 52 poz. 320) otrzymuje następujące brzmienie:

„Aż do ostatecznego ustalenia granic uważa się za obszar Państwa Polskiego w znaczeniu ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 44) miasto Warszawę, województwa: warszawskie, łódzkie, kieleckie, lubelskie, białostockie, poznańskie, pomorskie, krakowskie, lwowskie, tarnopolskie, stanisławowskie, wołyńskie, poleskie i nowogrodzkie, tudzież te ziemie b. Księstwa Cieszyńskiego, Spisza i Orawy, które weszły w skład Państwa Polskiego“.

Jadwiga Petrzycka-Tomicka.

3)

O żywych kamieniach.

(1. Żywe kamienie — Wacława Berenta.
2. Katedra Bogarodzicy w Paryżu — Wiktora Hugo.)

(Dokończenie)

Z tej olbrzymiej przestrzeni czasów promienieje zmaganie ludzkiego ducha nierównymi skarbami poezji i wzniosłości. I z tego punktu waznienia uazawszysy świat — nie powinien autor zaciętnie się do krótkiego okresu czasu, bo wyiknie nieuchronnie dokuczliwy zgrzyt. Takim zgrzytem jest w „Żywych kamieniach“ Berenta — ostatni rozdział. To, co wieki wypracowują, idzie wciąż w przyszłość i jeden dzień nie może być kresem śmiertelnych wszystkich wysiłków; a gdyby on nam najczarniejszym się zdawał, to przecież i on swoją daninę do skarbcza ogólnego dorzuci, więc i pocóż stawiać go pod pręgierz? Cóż winien dzień dzisiejszy, że zawiodły obliczenia mędrców, oparte o mylne przesłanki?

Bo oto św. Joachim obwieścił światu, iż nastanie „wieczny czas“ Ducha, swobody wewnętrznej u najczystszych krynic poznania, i wtedy kierować będą losami człowieczeństwa najbardziej oświeceni i najwolniejsi od pęt własności wszelkiej. Bowiem pocza św. Ambroży, iż Bóg chciał, aby użytkowanie owoców ziemi wszystkim wspólne by-

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Skulski.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 39 z 1921 r., poz. 246).

Z komisji sejmowych.

Komisja rolna uchwaliła wybrać podkomisję z 5 członków, która na najbliższym zebraniu komisji przedłoży sprawozdanie co do potrzeby zatrzymania lub zniesienia stacji księgosuszowej w Brześciu. Komisja dokonała następnie rozprawy nad uruchomieniem tartaków w lasach państwowych przy użyciu iniektawy prywatnej.

Komisja administracyjna przyjęła w III czytaniu wedle referatu p. Dębskiego projekt ustawy o ubezpieczeniach wzajemnych i o Polskiej Dyrekcji ubezpieczeń od pożaru.

Komisja komunikacyjna wysłuchała sprawozdania Min. kolej. Jasińskiego o obecnych warunkach ekonomicznych pracowników kolejowych i otworzyła dyskusję nad wnioskami przewodniczącego w sprawie uregulowania zarobków pracowników. Wnioski przekazano do decyzji potężnym komisjom komunikacyjnej i budżetowej.

Komisja skarbowo-budżetowa wybrała w przedmiocie ustawy o tymczasowym uregulowaniu czynszów dzierżaw rolnych podkomisję do której weszli pp. Ozetwertyński, Dreszer, Gdyk, Sredniawski i Staszynski.

Ukończono następnie rozprawę ogólną nad projektem noweli do ustawy podaktowej z wezwaniem do Rządu o poczynienie zmian przez komisję wskazanych. Referat powierzono p. Rządowi.

Komisja oświatowa przyjęła wedle referatu p. Sokolnickiej szereg rezolucji wzywających Rząd, aby przedstawił plan polityki szkolnej na Pomorzu, aby zaprowadził odpowiednio gęstą sieć polskich zakładów naukowych różnego typu ażeby upaństwowił miejskie zakłady naukowe w Grudziądzu, Chełmie i Tczewie, ażeby zapewnił dostateczną ilość stypendjów młodzieży pomorskiej, ażeby zaopatrzył szkoły w biblioteki, uruchomił szkoły rzemieślnicze, a zwłaszcza w Toruniu i t. d.

Komisja aprowizacyjna przyjęła wniosek o wysłanie do Prezydenta Minist. Witosa delegacji, któraby mu przedstawiła stan gospodarki aprowizacyjnej z zyczeniem natychmiastowego obsadzenia teki spraw aprowizacyjnych. Do delegacji wyznaczono pp. Podstolskiego, Raucha, Starkiewicza i Wasilewskiego.

Komisja robót publ. przyjęła w III. czytaniu projekt ustawy o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

Komisja ochrony pracy przyjęła wedle referatu p. Begera w II. czytaniu projekt noweli do ustawy o obowiązku w Małopolsce ubezpieczeniu robotników od wypadków.

ło i, że chciwość tylko człeczca stworzyła posiadanie...“

Według obliczeń Gerardusa owo królowanie Ducha nastać miało w r. 1260.

I nie nastąpiło.

Według innego obliczenia, już uwolnionego od poprzednich błędów, miało się królestwo Ducha zacząć w r. 1890. I prze-rzcił się przeor Franciszkanów tym swoim obrachunkiem, bo w jego myśli zbudziła się wątpliwość — czy świat doczeka takich dni dalekich? A jeżeli doczeka — ileż łez, ileż bólu, ile cierpienia „przewalić się musi przez takie czasy oceanu?“

Rok ten, taki odległy od przeorowego obliczenia, nadszedł dla świata, tylko, że nie nadeszły „rządy najwolniejszych i najbardziej oświeconych nad wolnymi i oświeconymi...“

Bo czyż wszyscy są oświeconymi? czyż nie nazbyt wyraźnie występuje do dziś dnia bystrość obserwacji tego człowieka z Wornu, który kazał wyryc na swoim grobie te baro-o prawdziwe chociaż gorzkie słowa:

Rychlej morze wypita, a demon pod gwiazdy wywyższony będzie,

Niżli oświecony przyjaźń prostaka posiadzie.

Ku światłu więc przedewszystkiem dążyć musi ludzkość, aż się oświata każdej ludzkiej istoty stanie udziałem.

Oto co o dążeniu do światła znajdujemy u Wiktora Hugo.

Granitowe pismo architektury prowadziło i wspierało inteligencję człowieka, aż do jego najwspanialszego wynalazku — do wynalazku druku. Jest to wydarzenie olbrzymiej doniosłości, jest to przyspieszenie po-

Dookoła spraw na Górnym Śląsku.

Propozycje włoskie.

Danz. Ztg. donosi, że plan hr. Sforzy w sprawie G. Śląska rzekomo polega na tem, aby Polsce dać do wyboru pomiędzy przyznaniem jej większego obszaru G. Śląska, jednak bez połączenia kolejowego G. Śląska z Poznania albo też przyznania Polsce mniejszego obszaru, a natomiast przydzielenia jej wspomnianego połączenia kolejowego. Włochy proponują przyznanie Polsce powiatów: Pszczyna, Rybnik i Katowice, oraz koncesji terenowych w powiatach gliwickim i bytomskim.

Buch robotniczy.

Wychodząca w Katowicach *Gazeta Robotnicza* donosi, że w kopalniach i hutach pracuje już 60 do 95 proc. robotników. Produkcja jest znaczna i stale wzrasta. Nastrożają się jednak wielkie trudności z wywozem produkcji. Przedewszystkiem brak powstańcom najważniejszych węzłów kolejowych, jak Katowice i Gliwice. Dalej brak im lokomotyw i wagonów, stojących na stacjach. Wskutek specjalnych trudności na linii Tarnowskie Góry, nie można było dotąd wysłać pociągów na Herby do Polski.

Rada portu i dróg wodnych w Gdańsku.

Rada portu i dróg wodnych w Gdańsku odbyła wczoraj pierwsze swoje uroczyste posiedzenie. Według art. 27 konwencji polsko-gdańskiej z 9 listopada r. z. Rada powinna była rozpocząć urzędowanie w trzy miesiące po zamianowaniu jej prezydenta, które nastąpiło 26 lutego b. r., a więc 26 maja b. r. Obie zainteresowane strony zgodziły się na to, że Rada rozpocznie urzędowanie dopiero 1 czerwca b. r.

Wobec tego odbyło się w sali posiedzeń dyrekcji kolejowej w Gdańsku pierwsze uroczyste posiedzenie Rady. Przybyli oprócz prezydenta Rady de Reyliera, oraz polskich i gdańskich członków Rady, wysoki komisarz Ligi Narodów gen. Haking, komisarz generalny Raptłej polskiej w Gdańsku Biesiadecki, prezydent w. m. Gdańska Sahm, oraz funkcjonariusze urzędów, które mają się znajdować pod zarządem Rady portu. Po otwarciu posiedzenia oddał prezydent Senatowi Sahm Radzie portu w ręce prezydenta de Reyliera następujące urzędy: Zarząd Wisły, Urząd budowy portu, Urząd portowy, Urząd pilotów i Urząd poborów portowych. Prezydent Sahm zaznaczył, że wspomniane urzędy przechodzą pod zarząd Rady portu z temi funkcjami, jakie Rada portu im wyznaczyła i wyraził nadzieję, że Rada portu będzie szczęśliwym łącznikiem między Polską a Gdańskiem. Na przemówienie Sahma przemówił de Reylier po francusku i powitał następnie przedstawicieli Ligi Narodów gen. Hakinga oraz przybyłych przedstawicieli państw interesowanych Biesiadeckiego i Sahma. W odpowiedzi powiedział de Reylier:

Wielkie trudności czynią także kapitałiści i urzędnicy niemieccy, którzy węglem dysponować nie chcą i starają się za wszelką cenę utrudnić uruchomienie przemysłu, aby w ten sposób wykazać, że Polacy nie są zdolni do podjęcia ruchu przemysłowego na G. Śląsku. Mimo tych wszystkich trudności naczelne władze powstańcze czyniły wszystko co leżało w ich mocy, by ruch przemysłowy rozwinąć. Usiłowaniami ich powiodło się, gdyż już jest rzeczą widoczną, że ruch przemysłowy rozwija się coraz lepiej. Transporty węglowe skierowywane są przede-wszystkiem do Polski, Czech i Węgier w zamian za żywność przesyłaną z tych krajów na G. Śląsk. Z drugiej strony komisja międzynarodowa czyni zabiegi w kierunku sprężystego wysyłania transportów, oraz przysyłania gotówki z Berlina na wypłacanie robotników robotniczych. Gdyby rząd niemiecki w dalszym ciągu odmawiał przesyłania pieniędzy, wówczas naczelne władze powstańcze w porozumieniu z gminami G. Śląskimi i przedsiębiorstwami przemysłowymi wydadzą jako tymczasowy środek płatniczy markę górnośląską.

Stwierdzam, że Rada portu i dróg wodnych obejmując dziś swą władzę zawdzięcza swoje powstanie konwencji zawartej w Paryżu między Polską a wolnym miastem Gdańskiem, Pierwszym faktem, który nastąpił po podpisaniu konwencji było wyznaczenie przez odnośne rządy po 5 członków tej Rady, którzy stworzyli poszczególne delegacje. W dalszym ciągu oświadczył mowa, że przekazanie sieci kolejowej zostało odłożone. Następnie przytoczył nazwę urzędów, o których zrzeczeniu się komunikuje pismo Senatowi gdańskiemu. Są to urzędy: Urząd pilotów, portowy, Urząd budowy portu, poborów portowych, Zarząd Wisły, Urząd budowy maszyn „Kraakau“. Spis ten jako ustalony jednostronnie nie jest ostateczny. Rada zastrzega sobie prawo ewentualnych pretensji do innych wydziałów zarządu portu oraz prawo ewentualnego zrzeczenia się władzy nad jednym lub kilkoma z posród powyższych urzędów. Mam nadzieję — oświadczył de Reylier — że oddanie Radzie portu pewnej części dóbr, które wolne miasto miało dotąd w swoim tymczasowym zarządzie, zostanie zatwierdzone przez komisję rozdzielającą dawne państwo niemieckie. Bylibyśmy szczęśliwi, gdyby reprezentanci wolnego miasta chcieli nam udzielić zapewnienia w tej sprawie. Nie chciałbym przytem pominać milczeniem faktu, że w chwili kiedy obejmujemy rzeczywistą władzę nad portem, jesteśmy poinformowani, co do ważniejszych organów z których składa się administracja portu. W dalszym ciągu omawia prezydent de Reylier żądania, do których wypełnienia wyznaczona jest Rada portu.

Rada użyje wszelkich starań, aby wypełnić swoje obowiązki w sposób najbardziej racjonalny a zarazem najoszczędniejszy, licząc się w możliwie najszerszym zakresie z ży-

chodu człowieczego na drodze postępu, jest to wyzwolenie i uskrzydlenie myśli. Może on teraz jak ptak szybować w podniebne krainy, porywając całą ludzkość za sobą, dzięki drukowanemu słowu, dzięki książce, która jest największym dobrem na ziemi, a jest omal niezniszczalną przez swoją wielokrotność.

Trwałymi bywały architektoniczne pomniki starożytności, ale przecież następowały kataklizmy, które je zmiatały z powierzchni ziemi, albo je grzebały na długie wieki, grzebiąc z nimi testament ras i cywilizacji, które je wydały. Wielokrotnie, drukowane słowo idejom i sprawom w niem zawartym daje niezniszczalność i przez to staje się samo wszechpotężnym.

W dwu bibliach pisał ludzkość swoje dzieje: w granitowej i w drukowanej. Obie są bezcennym skarbem, obie świadczą o władzy Ducha we wszechświecie.

Wynalazek druku stał się punktem przełomowym — łatwość wypowiedzenia się w drukowanym słowie i pewność jego rozpowszechnienia pociągnęły najgenialniejsze umysły i biblia drukowana zastąpiła biblie granitową. Słowo drukowane zdetroniżywało architekturę.

Oslabienie jej władztwa ujawniło się w wyzwoleniu się z pod jej despotyzmu sztuk pomocniczych — rzeźby, malarstwa, muzyki, które rozpoczęły istnienie samodzielne, bogacąc się i rozrastając na własnych drogach, rozpalając na nich jasne gwiazdy olśniewającego cinque cento a na imię było im: Rafael, Michał Anioł, Jan Goujon, Palestrina...

Jako artysta, z westchnieniem talu że-

gna Wiktor Hugo odchodzącą w przeszłość architekturę, wypowiedział nadzieję, że może tak — jak niegdyś obok wielkich pomników architektury powstawały wielkie poematy w słowie, tak i dziś obok wszechpotężnego słowa może będą wykładać arcydzieła architektury.

Nadzieja ta zdała się być zupełnie uzasadnioną, bo przecież zadaniem architektury jest i będzie wznoszenie przybytków dla życia; a im ono piękniejszym stawać się będzie, tem piękniejszymi, tembardziej harmonijnymi winne być jego przybytki.

Zasmucone czoło poety rozpoznała blask dni nowych, który on dostrzega nad idącymi w przyszłość pokoleniami. Blask ten powstaje ze wspólniejszej współpracy intelektualnej, gdzie każda umysłowość od skromnej mrówczej do najwyższego genjuszu przynosi swoją daninę, gdzie wszystek ten trud zlewa się w harmonijną całość, w przepiękną księgę Ducha, która będzie wybawieniem dla ludzkości przed ponownym potopem, a uwolni ją od jej mroków i od jej mroków.

Przyszłości tej nie ujmuje poeta latami i nie wróży, czem wówczas będzie życie.

W proroczym natchnieniu mówi tylko o tych dalekich dniach, a mówi z wiarą niezachwianą w zwycięstwo świata.

Bo oto mnoży się w nieskończoność słowo drukowane i wznosi nową wieżę Babel stokrotnie potężniejszą, aniżeli ta pierwsza z kamieni.

I stanie się ona ostoją dla duchowego życia ludzkości i uchroni je przed mętnymi falami barbarzyństwa.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

Rozmaite obwieszczenia.

C. I. 181/21. Przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Teodorowi Jadłowskiemu do tutejszego sądu Stefan Jadłowski z Czernilawy pozew o uznanie i wpis prawa własności z pn. Na podstawie pozwu wyznaczona została audjencja do ustnej rozprawy na dzień 7 września 1921 na godz. 9 rano w niżej wymienionym sądzie biuro Nr. 4. Celem strzeżenia praw niewiadomego z życia i miejsca pobytu Teodora Jadłowskiego, ustanawia się kuratorem ad actum Nację Jadłowską, żonę Teodora z Czernilawy. Taż kuratorka zastępować będzie wyżej wymienionego w rzeczowej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Jaworów, 10 kwietnia 1921. 5489 1-3

C. I. 121/21/1. Przeciw Marji Kohut zam Maliszewskiej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu tutejszego przez Ilka Nazara i Annę Nazara pozew o uznanie własności i intabulację własności ciała tabularnego, objętego whl. 997 ks. gr. gm. kat. Zadnioskówka. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję w tutejszym sądzie na dzień 17 czerwca 1921 o godz. 9 rano. Celem strzeżenia praw pozwanej, ustanawia się p. dr. Mantla, adwokata w Podwołoczyskach, kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwaną w rzeczowej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Podwołoczyska, 11 maja 1921. 5535 1-3

C. I. 119/21/1. Przeciw Mauryemu Erdheimowi i Sydonji Erdheim, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu powiatowego w Podwołoczyskach przez Feigę Gonik prywatną we Lwowie pozew o wykreślenie prawa zastawu dla kwoty 14.000 Kor. z pn., zaintabulowanej w stanie biernym realności obj. whl. 579 i 680 gminy kat. Podwołoczyska. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencję w tutejszym sądzie na dzień 17 czerwca 1921 godz. 9 rano. Celem strzeżenia praw pozwanych, ustanawia się p. dr. Mantla, adwokata w Podwołoczyskach, kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanych w rzeczowej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Podwołoczyska, 11 maja 1921. 5534 1-3

C. I. 159/21. Przeciw Kasi Nimeczonie Hrynia z Jankonki niżej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu powiatowego w Turce przez Wasyla Borduna syna Marysi pozew o uznanie własności. Na podstawie pozwu wyznaczona została rozprawa w tut. sądzie na dzień 10 czerwca 1921 o godz. 10 przed południem. Celem strzeżenia praw pozwanej, ustanawia się p. dr. Straucha, adwokata w Turce, kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie kurandkę w rzeczowej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział VI.

Turka, 19 kwietnia 1921. 5531

N. II. 343/21,2 Przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu Iwanowi Hohud, Racheli Weidhorn ur. Bank i Anczłowi Weidhorn w Łahodowie, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do sądu powiatowego w Glinianach przez Jana Michaliszynę i Katarzynę Michaliszyn wniosek na ustalenie i odnowienie granic z pn. Na podstawie wniosku wyznaczono audjencję na dzień 16 czerwca 1921 o godz. 11 przed południem w tut. sądzie biuro Nr. 4. Celem strzeżenia praw niewiadomych z życia i miejsca pobytu Iwana Hohud, Racheli Weidhorn ur. Bank i Anczła Weidhorn, ustanawia się p. dr. Matiasa Weinreba, adw. kraj. w Glinianach, kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie wyżej wymienionych w rzeczowej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Gliniany, 19 maja 1921. 5529

Konkurs

L. 3159/21. Konkurs na posadę dozorcę więźniów i ogrodnika przy Zakładzie kary

w Drohobyczu, ogłoszony w Nr. 119 „Gazety Lwowskiej“ upływa z dniem 15 czerwca 1921 r.

Prokurator przy sądzie apelacyjnym.

Lwów, 23 maja 1921. 5460 2-3

Licytacje.

E. 353/191. Na wniosek Scheindli Messer i tow. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 15 czerwca 1921 o godz. 10 przed poł. biuro Nr. 2 licytacja 1/6 części realności whl. 203 ks. gr. gm. kat. Ustrzyki dolne, składającej się z parceli budowlanej o obszarze całej realności whl. 203, 26 sążni kwadratowych. Oceniona jest na 420 Mk. Najniższa cena 210 Mk., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Ustrzyki dol., 14 maja 1921. 5415 3-3

E. VIII. 715 20 6. Na żądanie Jetti Landesman odbędzie się w tut. sądzie w biurze Nr. 10 w dniu 14 czerwca 1921 r. godz. 11 licytacja 1/4-procentowego udziału brutto w zysku produktów podziemnych z podziemia pgrt. 2492/1 kopalnię „Filip“ w Tustanowicach stanowiącej. Sprzedaż się mający 1/4-proc. udział brutto oceniono na 45.000 Mk. Najniższa oferta wynosi 15.000 Mk., poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Sąd powiatowy, Oddział VIII.

Drohobycz, 11 maja 1921. 5488

Amortyzacje.

T. 309/18/16. Sprostowanie. W sprawie amortyzacyjnej Prokuratorji Skarbu we Lwowie prosteje się uchwałę z dnia 16 września 1918 P. 309/18/3 ogłoszoną w „Gazecie Lwowskiej“ z dnia 15 marca 1921 Nr. 60 w ten sposób, że 4% 56 letni list zastawny Gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego tamże pod 1 wymieniony oznaczony jest Nr. 3257 nie Nr. 3357 jak mylnie ogłoszono.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów dnia 8 kwietnia 1921. 1830

T. 130/18/3. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Prokuratorji skarbu im. gr. kat. probostwa w Lipie z filjami w Brzeżawie, Dobrzance i Malawie podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć; wzywa się posiadacza tych papierów aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Winkulowane na rzecz gr. kat. probostwa w Lipie listy zastawne Banku krajowego król. Gali. Ser. II. N. 11474 na 100 zł. a. w. z 4% listy Ser. I. N. 5686, 1400, 60, 612 po 100 kor. Ser. II. N. 3304, 20823, 20085, 2704, 2155, 1394, 1844, 1841, 17325, 2151 po 200 kor. Ser. III. N. 17203, 2338, 1496 po 1000 kor.

Sąd okręgowy cywilny Oddz. VII.

Lwów, dnia 11 maja 1918. 5578

T. 67/21/4. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Stowarzyszenia Wira w Żółkwi podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć. Wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Książeczka wkładkowa galic. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 200685 na imię Powiatowe Tow. gospod. kred. Wira w Żółkwi z kwotą 59 000 kor.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów, 24 lutego 1921. 5575

T. V. 39/21 1. Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Władysława Zawilńskiego, syna Franciszka w Leżajsku, wdraża się postępowanie, celem amortyzacji następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych książeczek wkładkowych Rzemieślniczo-Rolniczej Spółki pożycz

kowej Oszczędności w Leżajsku stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką a to: Nr. 944 na 950 kor. Nr. 945 na 950 kor. Nr. 946 na 940 kor. i na nazwisko Władysława Zawilskiego w Leżajsku opiekujących. Posiadacza powyższych książeczek wkładkowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu sześciu miesięcy w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasu okresu za nieistniejące uznane zostaną.

Sąd okręgowy Oddział V.

Rzeszów dnia 4 kwietnia 1921. 5452

Nc. I. 606 21. Umorzenie. Na wniosek Chaima Hollandra z Gorlic zarządza się postępowanie celem umorzenia zaginionego zaświadczenia kolejowego o zaliczeniu Nr. 3504 opiewającego na 1400 Mk. (2000 kor.) od rucnie do przesyłki nadanej w Zagórzanach do Szczucina listem przewozowym Nr. 10619 z dnia 10 grudnia 1919 i wzywa się posiadacza tego zaświadczenia by zgłosił swe prawa do 45 dni od ogłoszenia tego edyktu. W razie przeciwnym po upływie tego terminu uznałby sąd zaświadczenie to za umorzone i bez znaczenia.

Sąd powiatowy Oddział I.

Gorlice dnia 7 maja 1921. 5412

T. 634/19/7. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Juljana Kisielewskiego podejmuje się postępowanie celem umorzenia oznaczonych niżej papierów wartościowych wraz z odnośnymi kuponami, które wnioskodawcy miały zaginąć; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu podanego niżej terminu przedłożył temu Sądowi także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone a to: a) same papiery wartościowe po upływie jednego roku od dnia płatności ostatniego wydanego kuponu lub od dnia płatności samej wierzytelności, jeśli pierwsi miała być płatna; b) kupony po upływie jednego roku od dnia płatności każdego kuponu jednakże nie wcześniej, jak w rok po pierwszym ogłoszeniu tego zarządzenia. Oznaczenie papierów wartościowych: 5 sztuk akcji Fabryki i rafinerji cukru t. a. w Chodorowie Nr. 2065 do 2069 zaopatrzone w kupony dywidendowe z których pierwszy przypada do zapłaty za rok administracyjny 1913—1914 a ostatni kupon Nr. 20 za rok administracyjny 1932—33.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 5 lipca 1920. 5464

T. 1068 20 7. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Judy Chilla podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć; wzywa się posiadacza tych papierów aby je w ciągu jednego roku od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Polica Tow. Assecurati Generali agencja we Lwowie Nr. 307621 na nazwisko Juda Chill i na kwotę 2000 kor. płatna 20 sierpnia 1920.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów dnia 21 lutego 1921. 5369

T. IV. 90/20/1. Amortyzacja. Na wniosek Marji Strugałowej z Trzciny wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego tymczasowego świadectwa wydanego dnia 10 czerwca 1920 na pożyczkę krótkoterminową Państwową w kwocie 3400 Mk.; przez Kasę oszczędności miasta Jasła pod Nr. 203, 798. Posiadacza powyższego świadectwa wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu pół roku w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasu okresu za nieistniejące uznane zostaną.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.

Jasło, dnia 4 marca 1921. 5353 1-3

T. 31/21/4. Zapowiedź pozbawienia mocy prawnej papierów wartościowych. Na wniosek Władysława Rymarowicza z Przysietnicy wdraża się postępowanie celem pozbawienia mocy prawnej na końcu wyszczególnionych papierów wartościowych, które wnioskodawcy rzekomo zaginęły. Wzywa się posiadacza tych papierów wartościowych, aby w przeciągu sześciu miesięcy licząc od dnia ogłoszenia przedłożył je sądowi, także inni interesowani mają prawo zarzuty przeciw wnioskowi w Sądzie zgłosić. Po upływie

tego terminu skoro nie będzie zarzutów te papiery wartościowe pozbawione będą mocy prawnej. Oznaczenie papierów wartościowych: Książeczka wkładkowa z daty 6 kwietnia 1920 Nr. 76 składnicy i sklepu Konsumu mieszczańskieggo w Brzozowie stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką na imię Władysława Rymarowicza na kwotę 50.400 Mk. opiewającą.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Sanok, 11 kwietnia 1921. 5354

Firmy.

Firm. 1618/20. Stow. VI. 58. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Dąbrowa narodowa. Brzmienie firmy: „Spółka oszczędności i pożyczek“, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką. Data statutu 24 maja 1920. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) udzielanie członkom w miarę potrzeby, użyteczności, celu i w miarę funduszy, pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemyśle i handlu, a to z funduszy, które spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej, ni ograniczonej poręki swych członków, b) danie możności do umieszczenia na procent pieniędzy zaoszczędzonych a marnie leżących, w ten sposób, iż spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności, c) popieranie tworzenia spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki. Czas trwania nieograniczony. Dyrekcja Erwin Pregler leśniczy, Szymon Paljan górnik, Józef Guja górnik, Jan Paljan leśny w Dąbrowie narodowej i Andrzej Balner. Podpis firmy pod brzmieniem firmy podpisują się przełożony zarządu lub jego zastępca i jeden członek zarządu. Ogłoszenia obwieszczone będą w lokalu stowarzyszenia. Uznają członkowie wynoszą po 10 Mkp. Odpowiedzialność solidarnie całym majątkiem. Data wpisu: 28 grudnia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, 26 grudnia 1920, 2195

Firm. 284/20. Rej. A. I. 255. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Siedziba firmy Przemysł. Brzmienie firmy Handel hurtowny papieru i wyrobami z papieru Andrzej Wolanin, Stanisław Getritz i Spka w Przemyslu. Brzmienie przedsiębiorstwa hurtowny handel papieru i wyrobami z papieru. Forma spółki jawna spółka handlowa, Spólnicy osobiście odpowiedzialni Ludwik Fallenbüchell, właściciel introligatorni, Stanisław Getritz, właściciel introligatorni, Andrzej Wolanin, kupiec, Tadeusz Bystrzycki, przemysłowiec wszyscy w Przemyslu zamieszkałi. Spółka rozpoczęła czynność od 1 czerwca 1920. Do zastępstwa firmy są uprawnieni którzykolwiek dwaj wspólnicy łącznie. Podpis firmy Brzmienie firmy podpisują którzykolwiek dwaj wspólnicy łącznie.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV.

Przemysł, 26 czerwca 1920. 2222

Firm. 100/20. Rg. C. I. 15. Wpisano do rejestru handlowego. Siedziba firmy Kołomyja. Brzmienie firmy Pokuckie Towarzystwo ziemskie spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Kołomyji po angielsku „Land Company in Kolomeja Poland“. Data kontraktu Spółka 8 listopada 1920 l. rep. 13335. Przedmiot przedsiębiorstwa. Organizacja obrotu ziemią w częściach kresowych Rze zypopolitej Polskiej w ramach z tendencją ustawy agrarnej z dnia 10 lipca 1919 i dalszych ustaw agrarnych o ile zostały względnie wydane. Celem Spółki będzie a) pośredniczenie między właścicielami większych obszarów ziemskich, mającymi zamiar nabyć ziemie w obszarach małorolnych dla własnej uprawy lub dla powiększenia istniejącej już własności, małorolnej do granic ustawowych i do prowadzenia do zawarcia prawnych umów i faktycznych transakcyj za wykonanie których spółka obejmuje porękę, b) udzielanie lub pośredniczenie kredytu właścicielom ziemskim celem oddłużenia majątków przeznaczonych na parcelację, oraz nabywcom małorolnych gospodarstw na zakupno gruntów, zabudowanie się i uruchomienie gospodarstwa tudzież dostarczenie osadnikom materiałów budowlanych, c) pośredniczenie przy sprzedaży i kupnie majątków ziemskich i realności miejskich celem przeciwdziałania, spekulacji ziemią i ułatwienia w nabywaniu własności tych obiektów

przez zawodowych gospodarzy i niezamożne
mięskie: d) udzielanie stronom przy
transakcjach prawnych wyżej wymienionych
pomocy prawnej technicznej i przedsięwzięcie
w ich interesie wogóle wszelkich czynności
z przeprowadzeniem kupna lub sprzedaży
połączonych tak aby prawa i obowiązki ku-
pujących i sprzedających zostały należycie
uregulowane. Czas trwania nieograniczony.
Zarząd 1. dr. Tadeusz Milewski, właściciel
dóbr i inspektor sanitarny, 2. dr. Stefan
Krabar adwokat w Kołomyjach, 3. Włodzimierz
Chudzikiewicz inżynier i radca budownictwa
w Kołomyjach, jako zastępcy 4. dr. Tadeusz
Bosakowski adwokat w Herodone, 5. dr.
Władysław Sentek adwokat w Kołomyjach.
Podpis firmy. Przy wyciągnięciu wydrakowa-
niu lub wypisaniu firmy spółki podpisy dwóch
dyrektorów lub jednego dyrektora i 1 za-
stępcy dyrektora. Udziały esłonek 10.000
mk. Odpowiedzialność majątek spółki. Data
wpisu 4 grudnia 1920.

Sąd okręgowy Oddział II.
Kołomyja 17 listopada 1920. 2445

Edykta

W sprawie uznania za zmarłego.

T. V. 20 21/3. Wdrożenie postępowania
celem uznania za zmarłego. Jan Kotliński,
urodzony 1882 roku w Grzepsce, syn
Marcina i Agnieszki, powołany ogólną mo-
bilizacją w sierpniu 1914 do aust. wojska,
przydzielony do 17 pułku piechoty obrony
krajowej brał udział w wojnie na froncie
rosyjskim i w bitwie dnia 1 listopada 1914
zginął. Gdy zatem przyjąć należy, że za-
chodzi ustawowe domniemanie z § 1 ust. z
31 marca 1918 Nr. 128 Dz. p. p. wdrata
się na prośbę Katarzyny Kotlińskiej postę-
powanie celem uznania za zmarłego zginio-
nego a małżeństwa tegoż za rozwiązane. Wy-
daje się ogólne wezwanie, aby udzielono są-
dowi lub p. adwokatowi dr. Frohlichowi w
Bieszowie, którego ustanawia się obrońcą
związku małżeńskiego, wiadomości o powyż
wymienionym Janie Kotlińskim zwoła się,
aby przed niżej wymienionym sądem stawił
się lub w inny sposób uwiadomił o swem
życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po
dniu 12 listopada 1921 rozstrzygnie o uzna-
niu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 12 kwietnia 1921, 5374

T. V. 185/20 4. Wdrożenie postępowania
celem uznania za zmarłego. Wojciech
Trojnar, syn Antoniego i Franciszki, urodzo-
ny 1 września 1883 w Kątach Łańcuckich,
wydalił się wedle zeznań świadków Józefa
Trojnar, Elżbiety Trojnar, Józefy Dubiel z
Kątów Łańcuckich w roku 1881 na robotę
do Mołdawii, tamże we dworze w Tykoc
wedle zeznań świadka Józefa Trojnar, słu-
żył za parobka do koni i przez lat 3 kore-
spondował z bratem Józefem Trojnarem a
w trzecim roku po jego wyjeździe, nade-
szła do jego ojca listem wiadomość od oso-
by nieokreślonej, że został skazany za zbro-
dnie morderstwa na karę śmierci przez po-
wieszenie i że kara ta ma być wykonana
według zeznań Józefa Trojnar, Józefy Bar-
dyan i poświadczenie urzędu gminnego w
Łańcucie, przez lat około 30 niema o nim
żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć nale-
ży, że zachodzi ustawowe domniemanie z §
24 l. 1 k. c. ust. w brzmieniu ces. rozporz.
z 12 października 1914 nr. 276 Dz. p. p.
przeło wdraża się na prośbę Józefy Bardyan
postępowanie celem uznania za zmarłego za-
ginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwa-
nie, aby udzielono sądowi wiadomości o po-
wyż wymienionym. Wojciecha Trojnar wzy-
wa się, aby przed niżej wymienionym są-
dem stawił się lub w inny sposób uwiadomił
o swem życiu. Sąd tutejszy na ponow-
ną prośbę po dniu 16 grudnia 1921 roz-
strzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów dnia 16 listopada 1920 5375

T. 160 21/5. Wdrożenie postępowania
celem uznania za zmarłego. Aleksy vel Aleks-
ander Douholuski, urodzony w Tarnopolu
w r. 1885 zamieszkały w Stanisławowie, ko-
mendant oddziału żandarmerji ukr. odszedł
ze swoim oddziałem na Ukrainę w maju 1919
roku, a jak zeznał świadek Michał Brodyn
opowiadał mu nieznaną z miejsca pobytu Jan
Błaszewski, b. chorąży wojska ukraińskiego
że Aleksander Douholuski zachorował w zim-
nie 1919 roku w Barze na tyfus plamisty i
tam zmarł. Wobec tego na wniosek Fran-
ciszka Douholuskiego wdraża się postępowanie
celem uznania za zmarłego zaginionego.
Wiadomości o zaginionym należy udzielić
sądowi lub kuratorowi Grzegorzowi Mołucho-
wi st. dozorcę więziń w Stanisławowie. Alek-
sandra Douholuskiego wzywa się, aby przed
podpisanym sądem jawił się lub w inny spo-
sób dał znać o swem życiu. Sąd tut. na po-
nowną prośbę po dniu 10 maja 1922 roz-
strzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Stanisławów, 28 kwietnia 1921. 5344

T. 37/21 3. Iwan Kapitan, syn Wasyla
i Ksenki, rolnik, gr. kat., żonaty z Ksenką
Karkowską, urodzony 19 sierpnia 1884 zam
w Nowosiółce powołany w wrześniu 1915 r.
do wojska, brał udział w walkach na fron-
cie włoskim w r. 1916 gdzie też został cięż-
ko ranny i oddany do szpitala i od tego
czasu niema o nim żadnej wiadomości z cze-
go domniemywać się należy, że już nie żyje.
Na wniosek żony wdraża się postępowanie
celem uznania go za zmarłego, wzywając
każdego, kto by miał o nim wiadomość a tak-
że jego samego, aby dał znać o tem sądo-
wi do 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu
t. j. do 15 listopada 1921 r. Po tym dniu
sąd sprawę orzeknie ostatecznie na wniosek
ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Brzeżany, 18 kwietnia 1921. 5496

T. 83/21/4. Dauly Baran, syn Iwana
i Franki, rolnik, gr. kat., żonaty z Anną
z Przyszlaków, ur. 29 grudnia 1877, zam.
w Wymysłowce, służył powołany w r. 1914
do wojska, brał udział w walkach na fron-
cie włoskim w r. 1916 i od tego czasu niema
o nim żadnej wiadomości z czego domnie-
mywać się należy, że już nie żyje. Na wnio-
sek żony wdraża się postępowanie celem u-
znania go za zmarłego wzywając każdego
kto by miał o nim wiadomość, a także jego
samego, aby dał znać o tem sądowi do 15 li-
stopada 1921. Po tym dniu sąd sprawę orze-
knie ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy O. IV.
Brzeżany, 15 kwietnia 1921. 5497

T. 412 20 3. Stefan Kobryn syn Iwana
i Marji, rolnik, gr. kat., żonaty z Katarzyną
Turczyń, urodzony 2 stycznia 1883 służył w
ostatniej wojnie austr. przy 55 p. p. i brał
udział w walkach na froncie rosyjskim, gdzie
też wedle zaprzysiężonych zeznań świadka
Iwana Danyłki w październiku 1914 r.
padł w walce pod Przemyślem ugodzony ku-
lą nieprzyjacielską i od tego czasu niema o
nim żadnej wiadomości. Na wniosek żony
wdraża się postępowanie celem uznania go
za zmarłego i rozwiązania małżeństwa wzy-
wając każdego, kto by miał o nim wiado-
mość a także jego samego, aby dał znać
o tem sądowi do 6 miesięcy lub też adwo-
katowi dr. Naglerowi jako obrońcy wężła
małżeńskiego w Brzeżanach od daty ogło-
szenia edyktu t. j. do 15 października
1921. Po tym dniu sąd sprawę orzeknie
ostatecznie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Brzeżany, dnia 8 kwietnia 1921 5539

T. 373/20 3. Kieryło Pawlus, syn Mar-
cina i Tacianny, rolnik, gr. kat., żonaty z
Katarzyną Uehman, ur. dnia 21 sierpnia
1891 zamieszkały w Ceniowie powołany w

1915 r. do wojska brał udział w walkach
na froncie rosyjskim i tamże w sierpniu lub
wrześniu 1918 r. wedle zeznań świadków
Iwana Mizera i Marcina Uehmana miał paść
od kuli nieprzyjacielskiej i od tego czasu niema
o nim żadnej wiadomości. Na wniosek
żony wdraża się postępowanie, celem uzna-
nia go za zmarłego i rozwiązanie małżeń-
stwa wzywając każdego, kto by miał o nim
wiadomość, a także jego samego aby dał
znać o tem sądowi lub obrońcy wężła mał-
żeńskiego dr. Terleckiemu adwokatowi w
Brzeżanach do jednego roku od daty ogło-
szenia edyktu t. j. do dnia 15 maja 1922.
Po tym dniu sąd sprawę orzeknie ostatecz-
nie na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Brzeżany, 25 kwietnia 1921. 5540

T. 38 20 8. Zarządzenie postępowania
celem uznania za zmarłego. Jan Merjan syn
Fryderyka i Elżbiety Katarzyny, urodzony
w Bucythalu 27 grudnia 1887, zamieszkały
w Muzyłowicach, w bitwie pod Janowem
lubelskim trafiony kulą 23 sierpnia 1914 r.
umrzeć miał i od tego czasu nie daje zna-
ku życia. Gdy zatem można przyjąć, że za-
istnieją warunki ustawowego stwierdzenia
śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cywilnej
i ustawy z 16 lutego 1883 nr. 20 i 31 mar-
ca 1918 nr. 128 i 129 Dz. p. p. zarządza
się na wniosek Anny Merjan postępowanie
celem uznania wymienionej osoby za zmar-
łą a zarazem ogłasza się, ażeby udzielono
wiadomości o zaginionym sądowi albo p.
Konradowi Schnerchowi, gospodarzowi w
Muzyłowicach, którego ustanawia się ku-
ratorem i obrońcą wężła małżeńskiego. Ja-
na Merjan wzywa się aby stawił się przed
tutejszym sądem lub w inny sposób dał
znać o sobie. Po bezskutecznym upływie 6
miesięcznego czasokresu od ogłoszenia w
„Gazecie Lwowskiej“ sąd na ponowną pro-
śbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd Okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, dnia 17 sierpnia 1921. 5438

T. 101 21/3 Bazyli Szpyrna, syn Anto-
niiego i Arasporji, urodzony w Sopotniku 15
stycznia 1888, jako żołnierz popadł w nie-
wolę rosyjską powracając do kraju w lutym
1920 zachorował na tyfus odwieziony do
szpitala w Ufie umrzeć miał. Gdy wobec
tego jest prawdopodobne, że osoba wymie-
niona poniosła śmierć, zarządza się na wnio-
sek Anny Szpyrna postępowanie celem u-
dowodnienia jej śmierci i rozwiązanie mał-
żeństwa, a zarazem ogłasza się wezwanie,
ażeby po pół roku od ogłoszenia w „Gaze-
cie Lwowskiej“ sądowi albo p. dr. Gold-
farbowski adwokatowi w Przemyślu, którego
ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła
małżeńskiego udzielono wiadomości o za-
ginionym. Po upływie tego terminu na
ponowną prośbę sąd orzeknie ostatecznie o
wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, 9 maja 1921. 5443

T. 114/21/3. Mikołaj Bodnar, syn Szy-
mona lat 26 w Pleszowie służył z końcem
roku 1918 przy wojsku ukraińskim a w cza-
sie walk w bitwie, Bodnar ciężko ranny miał
umrzeć. Gdy wobec tego jest prawdopodo-
bne, że osoba wymieniona poniosła śmierć,
zarządza się na wniosek Tacyanny Krasno-
polskiej postępowanie celem udowodnienia
jej śmierci a zarazem ogłasza się wezwa-
nie, ażeby do pół roku od ogłoszenia w
„Gazecie Lwowskiej“ sądowi albo p. dr. Bux-
baumowi adwokatowi w Przemyślu, którego
ustanawia się kuratorem udzielono wiado-
mości o zaginionym. Po upływie tego termi-
nu i na ponowną prośbę sąd orzeknie osta-
tecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Przemyśl, dnia 30 kwietnia 1921. 5444

T. IV/133 20/3. Wdrożenie postępowania
celem uznania za zmarłego. Antoni Sie-
wierski z Rzochowa, urodzony w roku 1861

wyemigrował przed około 36 laty do Ame-
ryki. Przez lat kilkanaście po wyjeździe pi-
sywał do rodziny, poczem zaprzestał tak iż
od lat 22 niema o nim żadnej wiadomo-
ści. Gdy zatem przjąć należy, że zachodzi
ustawowe domniemanie z § 24 u. c. prze-
to wdraża się na prośbę Jakóba Wajka postę-
powanie celem uznania za zmarłego. Wydaje
się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono
sądowi lub kuratorowi p. adwokatowi dr. Mi-
chałowi Skowronskiemu w Tarnowie wiado-
mości o powyż wymienionym. Antoniego
Siewierskiego wzywa się, aby przed niżej
wymienionym sądem stawił się lub w inny
sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy
na ponowną prośbę po dniu 25 listopada 1921
r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Tarnów, 11 kwietnia 1921. 5395 2-2

T. IV. 39 20/3. Wdrożenie postępowania
celem udowodnienia śmierci. Zaprzysię-
żonymi zeznaniami świadków Anny Naj-
sa, Ilo Kuryłko, Hrycia Puchyra, świade-
ctwem zwierności gminnej z daty Rado-
szyna 3 stycznia 1921 należy przyjąć za
udowodnione, że Andrzej Bajsa syn Simeo-
na i Ewy urodzony w Radoszynie dnia 7 li-
stopada 1886 powołany w sierpniu 1914
przepadł dotąd bez wieści. Gdy wobec po-
wyższego jest prawdopodobne, że Bajsa
poniósł śmierć, przeto na prośbę Anny Bajsa
wdraża się postępowanie celem udowodnienia
zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się prze-
to ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd
albo keratora dr. Maksymiliana Lipińskie-
go adw. w Jasie aż do dnia 15 września 1921
o zaginionym. Po upływie powyższego cza-
sokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu
dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie
zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy Oddział IV.
Jasło, 15 marca 1921. 5312 2-3

T. 99 20/2. Eisig Kimmel false Neu-
mann, urodzony w Husiatynie w roku 1896
wstąpił w sierpniu 1914 r. jako żołnierz do
czynnej służby wojskowej przy 20 pułku o-
brony krajowej i od tego czasu brak o nim
wszelkich wiadomości. Gdy zatem można
przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego
domniemanie śmierci w myśl ustawy z 31
marca 1918 Nr. 128 Dz. u. p. zarządza się
na wniosek Miszke Neumann postępowanie
celem uznania wymienionej osoby za zmar-
łą a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby
udzielono wiadomości o zaginionym sądowi
albo p. dr. S. Kruchowi adw. w Czortkowie,
którego ustanawia się kuratorem. Eisiga
Kimmela false Neumanna wzywa się, aby
stawił się przed podpisanym sądem lub w
inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1
grudnia 1921 sąd na ponowny wniosek o-
rzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddz. IV.
Czortków 9 maja 1921. 5259 2-2

T. 123/21/1. Atanas Dominik, syn Tom-
ka, urodzony dnia 5 stycznia 1885 w Kali-
nowszczyźnie, wstąpił w r. 1914 podczas o-
gólnej mobilizacji jako żołnierz do czynnej
służby przy 95 pułku piechoty austriackiego
i od tego czasu brak o nim jakichkolwiek
wiadomości. Gdy zatem można przyjąć, że
zaistnieją warunki ustawowego domniemanie
śmierci, w myśl ustawy z 31 marca 1918
Nr. 128 Dz. ust. p., zarządza się na wnio-
sek Marji Dominik postępowanie celem u-
znania wymienionej osoby za zmarłą, a za-
razem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono
wiadomości o zaginionym sądowi albo p.
dr. Ludwikowi Grzybowskiemu adwokatowi
w Czortkowie, którego ustanawia się ku-
ratorem nieobecnego. Atanasa Dominika wzy-
wa się, aby stawił się przed podpisanym
sądem lub w inny sposób dał znać o sobie.
Po dniu 1 grudnia 1921 r. sąd na ponowny
wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za
zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Czortków, 13 maja 1921 5260 2-3

Bez operacji radykalna pomoc
dla najzastarżalszych i najniebezpie-
czniejszych cierpień przepuklinowych
u panów, pań i dzieci!

Proszę żądać prospektu gratis i franko od specjalisty
patentowanych bandaży przepuklinowych

M. Freilicha, Lwów, ul. Gródecka L. 35.
we własnym domu.

Dla pań różnego rodzaju bandaże przepu-
klinowe sporządza kobleta pod jego nadzorem.

Świadectwo lekarskie.
Potwierdzam niniejszem, że pan Freilich, bandażysta,
potwierdza się wyłącznie wyrobom opasek przepuklino-

wych swego pomysłu, na które posiada patent, nadany mu
przez ministerstwa austriackie, umie z nadzwyczajną bie-
głością sporządzać opaski, przepuklinowe, nietylko dla do-
rosłych jak to lekarze w licznych świadectwach potwier-
dzają lecz także dla swe opaski również z doskonałym sku-
tkiem i u małych dzieci, jak się o tem miałem sposobność
przekonać u jednorocznego dziecka, a nadmienić muszę, że
podczas kilkutygodniowego leczenia nie powstała pod opaską
ani razu zaczerwienienie skóry, co dowodzi, że obustron-
na opaska przepuklinowa była z nadzwyczajną
dokładnością i wielką znajomością rzeczy spo-
rządzona. Podnoszę te szczegóły głównie dlatego, że
mogą one służyć za dowód, iż przepukliny nawet już u tak
małych dzieci można wyleczyć, jeśli się ma pod ręką tak
biegłego specjalistę w tym fachu, jakim jest
bezsprzecznie pan M. Freilich.

Dr. Wiktor Legieżyński
fizyk m. Lwowa.

Wielmożny Panie!

Z powodu wyleczenia mego syna Tadeusza
s przepukliny, mam serdecznie Wielmożnemu Panu z głębi

serca podziękować za opiekę i starania około niego. Oby
Bóg użyzył Wielmożnemu Panu pełnego zdrowia dla u-
życia wielu cierpiącym na tym świecie.

Jeszcze raz serdecznie „Bóg zapłać“ a pozdrawiając
Wgo Pana, kreślę się

Z wysokiem poważaniem
Franciszek Hieronim
Lwów, Kraszewskiego 11.

Poszukuje się
możliwie od zaraz 3 do 5-ciu pokoi na
biura w okolicy Placu Marjackiego, ulicy
Legjonów, Mickiewicza, Trzeciego Maja.
Zgłoszenia piśmienne do Reklamy Prasowej
Chorażczyzna 7 pod Nr. 1025.

„Kopernik“
herbata cejlońska, w oryginalnym opakowaniu, do nabycia w Składnicy Spożywczej
STANISŁAW ZIEMBIŃSKI
we Lwowie, ulica Fredry 9.

Czas odnowić przedpłatę!

Herbatę rosyjską,
najprzebieższych gatunków
na wagę, poleca
SKŁADNICA SPOŻYWCZA
Stanisław Ziemiński, Fredry 9.

Wiedeński Bank Związkowy.

51 Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

odbędzie się dnia 21 czerwca 1921 o godz. 11-ej przedpołudn.
we Wiedniu i Schottenring 2.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Rady Zawiadawczej.
2. Sprawozdanie cenzorów o zamknięciach rachunkowych za rok 1920 i uchwała co do przyjęcia zamknięć rachunkowych.
3. Uchwała co do rozdziału zysku za rok 1920 (§ 59 lit. c) statutow).
4. Uchwała co do podwyższenia kapitału akcyjnego o 200 milionów koron oraz co do powierzenia Radzie Zawiadawczej przeprowadzenia podwyższenia kapitału, oznaczenia terminu i sposobu odstąpienia nowych akcji tudzież zmiany statutow w związku z podwyższeniem kapitału stojącej.
5. Wybory członków Rady Zawiadawczej.
6. Wybory Kolegium cenzorów i członków Rad Zawiadawczych zakładów filjalnych.

W myśl § 47 statutow mają tylko ci Akcjonariusze prawo głosowania na Walnym Zgromadzeniu, którzy najpóźniej do dnia 14 przed Walnym Zgromadzeniem złożą najmniej dwadzieścia pięć sztuk akcji z kuponami w kasie Banku lub w miejscu przez Radę zawiadawczą w tym celu wyznaczonym.

Każde 25 sztuk akcji dają prawo do jednego głosu (§ 48 stat.).

Uprasza się wobec tego uprawnionych do głosowania pp. Akcjonariuszów, aby swoje akcje wraz z kuponami złożyli najpóźniej dnia 7 czerwca b. r.

we Wiedniu w likwidaturze Wiedeńskiego Banku Związkowego (I Schottengasse 6-8);

w Aussig n. Ł. Bernie, Białej, Bodenbach, Bozen, Bregenz, Budapeszcie, Budziejowicach, Celowcu, Cieplicach, Cieszynie, Czernowcach, Drohobyczu, Friedek-Mistek, Gracu, Innsbrucku, Karlsbadzie, Karniowie, Krakowie, Lwowie, Marienbadzie, Meranie, Morawskiej Ostrawie, Pardubicach, Pilźnie czeskim, Pradze, Praszburgu, Prościejowie, Przemyśle, Reichenbergu, Solnogradzie, St. Pölten, St. Veit n. Gl., Stanisławowie, Tarnowie, Tetschen, Villach, Wiener Neustadt, Zagrzebiu i Zittau;

we Filjach Wiedeńskiego Banku Związkowego;

w Berlinie w Deutsche Bank i Dresdner Bank;

w Dreźnie w Dresdner Bank i Deutsche Bank Filiale Dresden;

we Frankfurcie n/M. w Deutsche Vereinbank, Deutsche Bank Filiale Frankfurt n/M. i Dresdner Bank we Frankfurcie n/M.;

w Stuttgarcie we Württembergische Vereinbank;

w Monachium w Bayerische Hypotheken und Wechselbank, Deutsche Bank Filiale München i Dresdner Bank Filiale München;

w Zurychu w Schweiz. Kreditanstalt i w Schweiz. Bankverein;

w Genewie w Schweiz. Kreditanstalt i w Schweiz. Bankverein;

w Bazylei w Schweiz. Kreditanstalt, Schweiz. Bankverein i Basler Handelsbank.

Akcje należy składać uporządkowane według numerów i spisane na własnoręcznie przez składającego podpisanych konsygnacjach, a mianowicie w likwidaturze we Wiedniu na dwu, w innych miejscach na trzech konsygnacjach. Jeden egzemplarz konsygnacji wraz z potwierdzeniem odbioru akcji zwraca się składającemu przy równoczesnym wręczeniu mu po myśli § 55 statutow karty uczestnictwa na Walne Zgromadzenie, opiewającej na nazwisko osoby składającej akcje i ważne tylko dla niej, względnie dla jej następcy wyegitymowanego pełnomocnika.

Wiedeń, 28 maja 1921.

Wiedeński Bank Związkowy.

L. 15477

Ogłoszenie.

Państwowy Urząd Węgielny podaje do wiadomości, że od dnia 1 czerwca 1921 roku będą liczone następujące ceny za węgiel i koks za jedną tonę franco wagon kopalnia lub komora graniczna.

Poch. dzien. węgla	Gruby Kostka	Orzech I Orzech II	Orzech III Pospółka Groszek Grysik i Drobny	Miast	Dla wsz stkiech gatunków
Węgiel					
Karwiński	—	—	—	—	4.500
Górnośląski	4.300	4.100	2.700	2.300	—
Dąbrowski	3.270	3.110	2.100	1.800	—
Krakowski i z odkryw. Dąbr.	2.800	2.660	1.820	1.560	—
Opał domowy niezależnie od pochodzenia	2.650	2.520	1.700	1.460	—
Koks					
Karwiński	—	—	—	—	9.000
Górnośląski	—	—	—	—	7.000

Do cen węgla krajowego dolicza się 10 proc. tytułem podatku na terenach byłej Kongresówki.

Najsilniejszy środek przeciwny

osłabieniu i wycieńczeniu organizmu, niemości, maokrwistości, (anemii) brakowi apetytu, ziemu trawieniu i t. p.

Pigulki Siłotwórcze

wyr. Lab. Farm.

„Ap. Kowalski“ w Warszawie ul. Miodowa 1.

Skutek, wprost zdumiewający, ujawnia się już po pierwszym przyjęciu. — Zadać w aptekach i składach aptecznych.

Hurtowna sprzedaż: Przedstawie elstwo na Lwów i Wschodnią Małopolską, f. „OZON“, Hurtownia Materiałów Aptecznych, Lwów, Kollataja 8.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

Członków Spółki firmy „Typia“

I. Fabryka czełonek afiszowych i przyborów drukarskich z drzewa tudzież wyrobów stolarskich, Spółka z ogr. por. Lwów-Winniki

odbędzie się dnia 14 czerwca 1921 r. o godz. 12 przed południem w kancelarii notarialnej W. P. Franciszka Sobola we Lwowie ul. Jagiellońska 1. 12, na które zaprasza się wszystkich członków. — Porządek dzienny uwidocziony w zaproszeniach wysłanych do wszystkich członków.

Zawiadowcy:

TADEUSZ KUCHAR, HILARY LIPECKI.

Dentysta dr. Lswandowski ord. od 9-6 pl. Halicki 7 II p.

Ważne dla osób

powracających z Ameryki!!

Zarząd Amerykańskiej Składnicy Ratunkowej w Warszawie (Hotel Bristol ul. Karowa) zawiadamia osoby, które przed powrotem do Polski zakupiły w Ameryce przekazy żywnościowe, że żywność za nimi może być odebrana w Polsce w jeden z niżej podanych sposobów:

1. W Centralnym Biurze Amerykańskiej Składnicy Ratunkowej w Warszawie, Hotel Bristol, ul. Karowa.

2. W następujących filjach własnych składnicy: W Brześciu n. Bugiem ul. Szeroka 37, w Krakowie ul. św. Gertrudy 27, we Lwowie ul. Kopernika 9, w Łodzi ul. Inżynierska 1.

3. W następujących oddziałach Polsko Amerykańskiego Komitetu Pomocy Dzieciom:

Lublin, ul. Krakowskie Przedmieście 16. — Radom, Lubelska 40 — Mława, Krzywulowska 4 — Łomża, Zielony Rynek — Ostów Łomż. — Płock, Kościuszki 3 — Częstochowa, Wilno, Jagiellońska 8, Sierpo, Barska 22 — Chełm, Reformacka 4, Białystok, Mickiewicza 3 — Suwałki, Sosnowiec, Piłsudskiego 12 — Nowy Sącz, Lwowska 4 — Jasło, Magistrat — Tarnów, Matejki 672 — Tarnopol, Kościuszki 22. Stanisławów, Sambor, Przemyśl, Kalisz, Tomaszów Rawski.

Wobec tego, że osoby, powracające z Ameryki, przy zakupie przekazów nie podały swoich przyszłych adresów w Polsce, Zarząd Amerykańskiej Składnicy Ratunkowej nie będzie mógł rozesłać jak zwykle pisemnych zawiadomień o sposobach odbioru żywności.

Na życzenie Zarząd Amerykańskiej Składnicy Ratunkowej wysłała żywność pocztą lub przez towarzystwo przewozowe (także asekurowaną) po uprzednim otrzymaniu (w liście poleconym) pokwitowanego na lewej stronie pod słowem „Endorsement“ przekazem oraz dokładnego adresu, stacji pocztowej i kolejowej.

Galicysko-Bukowińskie

Akc. T. Przemysłu Cukrowniczego w Przeworsku

zawiadamia o zmianie nazwy firmy na

„Cukrownia i Rafinerja Przeworska Spółka Akcyjna w Przeworsku“

na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów z dnia 28 grudnia 1920 r. zatwierdzonej przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu postanowieniem z dnia 23 lutego 1921 r.

Zarząd.

Akcyjny Bank Hipoteczny.

Stan z dniem 30 kwietnia 1921.

(Ogłoszenie po myśli § 7 ustęp 6 statutu)

Listy hipoteczne 4 proc.	Mp. 56,950.810
„ „ 4 i pół proc.	„ 90,163.740
	Mp. 147,114.550
Książeczki wkładkowe na okaziciela	Mp. 24,663.688
Wkładki na rachunek bieżący	Mp. 30,492.963
Asygnacje kasowe	Mp. 136.395

Lwów, 25 maja 1921.

Akcyjny Bank Hipoteczny.

XVII. B. Departament Magistratu.

L. 473 21.

Komunikat.

Magistrat zawiadamia P. T. kupców i kierowników konsumów, że karty kontrolne należy zwrócić XVII. B. Departamentowi Magistratu (ul. Pi-karska 1. 11 III. p.) w godzinach przedpołudniowych między 9 a 2 w terminach niżej podanych:

a) Kuponu i przekazy naftowe:

dnia 3 i 4 czerwca 1921 r.

Karty cukrowe Nr. 17

b) dzielnica I. i II. dnia 6 czerwca 1921 r.

III. „ 7 „

IV. i V. „ 8 „

VI. „ 9 „

c) Konsumy:

dnia 10 i 11 czerwca 1921.

Zarazem zawiadamia się P. T. Kierowników Zakładów i Instytucji, że przekazy naftowe zgłosić się mają dnia 3 i 4 czerwca b. r. między godziną 9 a 1 w oddziale naftowym (II. p.) Równocześnie podaje się do wiadomości, że od dnia 1 czerwca b. r. sprzedawać będą składy rejonowe miejskie i prywatne 1 ctm. węgla za odcięciem 2 Nr. kuponu legitymacji spożycia.

Lwów, dnia 31 maja 1921 r.

Miejski Zakład aprowizacyjny.

Kamienie młyńskie francuskie oraz naturalne, Wale, Kasprzy oryginalne, Turbiny, Motory, po cenach konkurencyjnych poleca „PILOT“ Lwów, Batorego 4.

Dachówka, Blacha pokryta kowana do krycia dachów, po cenach zniżonych poleca „PILOT“ Lwów, Batorego 4.

Młocarnia Lokomobila Pług Avance, Pług Saeka okazynie nader nie poleca „PILOT“ Lwów, Batorego 4.

Osoba starsza, inteligentna, chora, w najstraszniejszej postaci, prosi o pomoc w położeniu, błaga o żywność i ubranie. Wanda Milewicz, ul. św. Antoniego 7, w suterenach.

●●●●●●●●●●

Kupujcie

Milionówki

●●●●●●●●●●